

Pod lavicí

Časopis ZŠ Valašská Bystřice
Ročník 1, číslo 3 - červen 2009

LÉTO

Je poslední školní den,
děti běží ze školy ven.
Prázdniny už volají,
hlubiny moře lákají.

Už svoje kufry balíme,
zítra letadlem letíme.
Už v letadle sedíme,
na moře se těšíme.

Krásný letní den,
je jako pěkný sen.
Už se v moři koupáme,
mušle na pláži sbíráme.

Když se vrátily děti domů,
objevily domeček v koruně
stromu.
Děti se koupají v bazéně
a je jim při tom blaženě.

K. Václavíková, III.

Naše třída, to je hvězda,
proč ji tedy nikdo nezná?
Smějí se tu jenom kluci,
protože jsou strašní borci.
Myslí, že jsou něco více,
frajeři, co nespraví se,
Vašek, Patrik, Cyrošek,
to je teda dáreček.
Jsou to přece jenom kluci,
co jsou občas trošku hlupci,
nikdo neví, co je potká,
co jim osud někdy utká.

Poslední číslo našeho časopisu v tomto školním roce je zaměřeno **především na žáky 9. třídy**. Již brzy s námi nebudou brouzdat po školních chodbách a nám zůstanou jen vzpomínky. Naši školu opustí mladí lidé, kteří nás často rozesmáli, vyděsili, anebo byli jen příkladem v tom dobrém i zlém. Reprezentovali na soutěžích a patří do naší redakce. **My všichni z časopisu Vám chceme popřát hodně úspěchů v dalším studiu.** Nabývejte moudrosti a zkušenosti, at' už Vás okolnosti zavedou kamkoli... - šb-

Vzdělání a můj postoj – myšlenky „devátáku“

- ten, kdo to chce v životě někam dotáhnout, by se měl vzdělávat, bez vzdělání se těžce uplatníme
- část znalostí můžeme dát i svým dětem
- bez vzdělanosti by na Zemi nebyly žádné životní „usnadňovace“
- život není jen o alkoholových a tabákových výrobcích
- začneme chodit do práce, budeme chodit domů unaveni, zavzpomínáme si na časy, kdy jsme chodili do základky a řekneme si: „Hned bych se tam vrátil! Jak tam bylo dobré!“
- není hloupý ten, který jde na méně dobrou školu, ale ten, který jde např. na gymnázium a pak „vyletí“ hned v polovině školního roku
- i opravář aut by měl vystupovat dobře. A že neumí pět jazyků? Třeba zvládá dobře svou práci, a protože k němu chodí hodně lidí, může si vydělat hodně peněz
- poznávat více a více nových věcí – proto na světě jsme a to je nás úkol

**Člověk je tvor,
který byl obdarován
rozumem,
avšak ne návodom,
jak ho použít.**

Co to znamená být dospělý ...

Být dospělý znamená, že můžete řídit auto, ale když si budete hrát s autičky na písku, budou vás mít za blázna.

Být dospělý znamená, že můžete vyhrát ve Sportce, ale sázíte za vlastní peníze.

Být dospělý znamená, že k ničemu nepotřebujete podpis rodičů, ale své průšvihy si musíte žehlit sami.

Být dospělý znamená, že vám nikdo nezakazuje vozit se celé odpoledne na kolotoči, ale nevezjdete se do sedačky.

Být dospělý znamená, že můžete slavit narozeniny jak a kde chcete, ale první přání, které dostanete, bude obsílka od tří různých úřadů.

Být dospělý znamená, že už se dávno nebojíte injekcí, ale pan doktor vám nedá obrázek.

Být dospělý znamená, že můžete chodit spát, kdy budete chtít, ale druhý den musíte vstávat do práce.

Být dospělý znamená, že už víte, že není Ježíšek, ale mrzí vás to.

Být dospělý znamená, že máte vlastní rozum, ale ostatní vám to rádi připomínají.

Být dospělý znamená, že můžete pít, co chcete, ale může vám to přitížit, kdyby vás pak někdo náhodou žaloval.

Být dospělý znamená, že už si nepřejete být konečně dospělý, ale spíš zase dítětem.

Ale hlavně : být dospělý znamená, že se vás každý může ptát, co to znamená být dospělý. / Z Olymp.českého jazyka / -r-

VZDĚLÁNÍ A MŮJ POSTOJ

Zkusme se zamyslet, jaký je nás postoj vůči vzdělání. Jestli kladný nebo záporný? Proč se lidé nechtějí učit? Mnozí, at' už mladí, nebo starší lidé, si pod pojmem vzdělání představují tuny a tuny knih, miliony a miliony „ztraceného“ času stráveného čtením různých encyklopédii, knih, ba učebnic. Některé to může odradit. Jak se vzdělanost vyvíjela? V minulosti se na místo „obyčejného“ dělníka mohl dostat člověk s obyčejným základním vzděláním. Později už musel získat výukovní list z daného oboru. Teď musí mít maturitu. V budoucnosti musí absolvoval vysokou školu s titulem aspoň Bc. Prostě člověka, který je „hloupý“, už nikdo nebude chtít. Svět přeje chytrým. Můj postoj ke vzdělání je spíše záporný. Nebaví mě sedět ve škole a poslouchat, podle mě, zbytečné výklady učitele. Nerad se učím, i když vím, že do budoucna budu vysokou školu potřebovat, abych se nemusel živit jako „obyčejný“, i když potřebný řádový dělník. Proč si myslíte, že vzdělaným přeje štěstí? Je to asi proto, že vzdělaný člověk má větší výhody sehnat práci. Proč by měl zaměstnavatel dávat přednost nevzdělanému člověku? Když má možnost přijmout člověka s titulem Bc.? Vzdělání se vyvíjí, a není tedy možné jeho postup zastavit

Marek Pařenica, IX.třída

Přehlídka v Praze

V sobotu 25. 4. 2009 se v Praze konala celostátní přehlídka - soutěž moderních tanců. Soutěžilo se ve třech různých tanečních parketní, volné a moderní tanec (street dance, hip-hop...). Soutěže se zúčastnily také K. Fojtíková, A. Králová, N. Heryánová, H. Kubjátová, I. Křenková. Spolu s dalšími pěti dívками z Rožnova vyhrály pohár poroty. Timhle bychom chtěly poděkovat naši paní učitelce a choreografce Katerině Žitníkove. -ak., -tk-

Květen je nejen „lásky čas“, nýbrž i měsíc bohatý na sportovní akce. Mezi nejznámější patří **Pohár rozhlasu**. Tento rok se konal v Zubří 14. května. Naši školci reprezentovalo bezmála třicet žáků 6.-9. třídy. Děvčata 8., 9. roč. – 2. místo. Mnozí vytvořili své osobní rekordy. Tak za rok zas! Zvláštní sportovní disciplínu tvoří přebory v **šachové hře**: **okresní kolo** starších žáků Val. Meziříčí, **krajské kolo**. Hraje se na několik partií, 15 - 20 minut, takto se absolvuje 6 - 7 kol. Pravidelní účastníci – opět „devátáci“: J. Hošák, Z. Krhutek, J. Křenek, M. Kubáň, M. Obšivač. Vádíte to dobře, hoši!

V ponděli 26. 4. se uskutečnil fotbalový zápas Coca Cola Cup na Dolní Bečvě. Za naši školu: VII. tř. V. Karafiát, J. Cáb., VIII. tř.: L. R., Macháčci, R. Macháček, M. Mroček, IX. tř. Bracháček, J., V. Majeři, J. Adamec, M. Kubáň a M. Obšivač. Celkem se odehrály dvě domácí utkání. Ve druhém zápasu, když jsme výhru v poměru 1:1, se Zubřím prohráli. -ak., -tk-

Úspěchy ve výtvarných soutěžích patří hlavně „devátákům“. V soutěži Kouzlo starých stromů získali ocenění J. Majer, T. Krahulek, I. Křenková ml., H. Kubjátová.

Zimu na Valašsku úspěšně vymalovala P. Zetochová. Zvláštní ocenění v soutěži Malujeme jaro obdržely V. Křenková a B. Kauerová. -r -

Dne 7. 5. 2009 v 14:30 se v Rožnově p.R. v sálu Relax konala **kadeřnická soutěž ZLATÝ HŘEBEN** pro žáky 6. – 9. třídy. Z naší školy se zúčastnily Adéla Švajdová 8.A, česala Hanku Zajičkovou 8.B. Téma: Sváteční účes. Celou soutěž organizovalo Stfedisko volného času. Děkujeme za **KRÁSNÉ 1. MÍSTO**.

-nk., -dc-

Den 19. Mai , Wien. Perfekt! Schonbrunn se zahradami, muzeum císařských kočárů, Hofburg, katedrála sv. Štěpána, Parlament, Státní opera, Hundertwasserhaus, živá socha Mozarta, Vídeň z věže katedrály i z Videňského kola a hlavně atrakce v Prátru! Vrátili jsme se příjemně zmoženi, mnozí i příjemně zaspali... -r-

V ponděli 27. dubna jsme slavili **Den Země**. Slaví se sice 22.4., ale z organizačních důvodů jej vedení školy uspořádalo právě v ponděli. Den začal první hodinou strávenou v lavici s vyučujícím. Většinu jste se dozvěděli obecné informace, anebo zajímavost z činnosti a třídění odpadu. Pak se pokračovalo individuálně. Někteří se něco doveděli o životě ptáků, jiní zase poslouchali o šelmách žijících v Karpathách. Pak hromadný oběd a slo se domů. Takový „pohoda den“. Ku příležitosti tohoto dne jsem si dovolila uspořádat minianketku pro „devátáky“. Zadání znělo: „Jak byste si představovali Den Země na Vaši nové škole?“ Nejvíce se jim kupodivu líbily dvě z odpovědí, a to, že by přišli do třídy, sedli si a jen „vykečáváli“, anebo by si zašli na nějakou „zemědenní“ túru. Když tyto dvě myšlenky spojíme v jednu, vyklube se z toho, že naši „devátáci“ by si vyšli na nějaký ten kopec, tam si sedli a mluvili a mluvili a mluvili až do nekonečna a nic jiného nedělali. -jh-

Můj krmelec

Mám rád zvířata a chodil jsem je krmit do lesa vším, co jedi. Jednou mě napadlo, že si postavim krmelec, o který se budu starat. Tatinek mi pomohl a můj sen byl na světě. Donesl jsem krmelec do lesa, vidím na něj ze svého domu. Jsem rád, že mi tam chodí zvířata jako srny, srnci, zajíci, a dokonce jsme tam viděli i lišku. Často je sleduji z okna. V zimě jim nosím spoustu dobrého např. suchý chleba, jablka, kukuřice, minerální krmivo, sůl a usušené ostružinové listy, ty mají moc rádi. V zimě musím pořád odhadzovat sníh okolo krmelce, aby se dostaly srny a jiná zvířata k jidlu. Přes léto dělám běžnou údržbu, opravy a musím vše důkladně vyvápnit aby se spálily nemoci. Potom se těším, až bude zase zima. A prosím, dávejte zvířatům jídlo přes zimu! L. Vavřín, VI. třída

Ve středu 22. dubna se konala v Rožnově p.R. **ekologická soutěž**. Účastnilo se jí celkem 14 týmů ze 4. a 5. tříd. Žáci poznávali různé stopy zvířat, rostliny a druhy odpadu. Naši školci reprezentovali za IV. třídu: K. Baslová, P. Mrkvicová, J. Macháček, V. třídu pak J. Baslová, A. Křížková, D. Zelinka. Tento tým se také umístil na 2. místě, tým ze IV. třídy byl na 6. místě. Všem účastníkům blahopřejí. -aš-

Zdravotnická soutěž

DATUM:	5 května 2009
POŘADATEL	Červený kříž Vsetín
KOLO:	Okresní
POČET DRUŽSTEV:	7
UMÍSTĚNÍ:	4. místo
PRIPRAVA	Z. Horáková

Oblastní spolek Českého červeného kříže ve Vsetíně zorganizoval 5. května pro žáky ZŠ okresní kolo soutěže zdravotních hlídek, ve kterém soutěžící předvedli své znalosti z obrazové techniky, přenosu raněného a poskytování první pomoci u různých poranění. Naši školci reprezentovaly dívky 8.roč. – B.Zelinková, J. Hatlapatková, L. Cábová, A.Švajdová a H.Zajičková. Doufejme, že je toto umístění neodradilo od další přípravy a v příštím roce budou bojovat o stupněk nejvyšší. -sk., -nj-

PRÁCE ŽÁKŮ

Nikdo není zbytečný na světě, kdo ulehčuje břemeno někomu jinému.

Ch. Dickens

Podle mého názoru člověk, který umí a chce pomáhat druhým, nikdy není zbytečný. Najít takového člověka, který vám porozumí a dokáže podřídit, je velice těžké, proto ten kdo ho našel, má velké štěstí. Takový člověk musí být vnitřně velice silný, protože něst nejen své břemeno, ale i cizí, není jednoduché. Co to znamená ulehčit břemeno někomu jinému? Domníváme se, ulehčit břemenu člověku znamená promluvit s ním, pomoct mu, poradit mu. Každý vnímá svého rádce trochu jinak. Někdo ho vnímá jako Boha, který na něj každý den vzhlíží, může si s ním promluvit a nejdůležitější je, že mu věří. Někdo zase jako stouletou lípu s velikými větvemi, které se sklánějí nad ním, když k ní promlouvá. Někdo ho vnímá jako svého psa, může si s ním promluvit o čemkoliv a ví, že ho poslouchá a nikomu to velké břemeno nevyzradí. Každý ho vnímá trochu jinak, ale každý ho má. I když si to třeba neuvědomuje, každý má na světě tvora, věc, či lidskou bytost, které věří a ví, že ho nikdy nenechá v průsvihu. Taková bytost je vlastně přítel. Domníváme se, že je to nejdůležitější věc někomu věřit a mít v něm důvěru. V dnešní době hledat pravého přítele je těžké, ale každý se jednou dočká a najde ho..

Hana Kubjátová, IX.třída

Sportovní divák aneb tribuny bouří

Tato úvaha se týká problematiky moderních fanoušků neboli „hooligans“. Řekněme si, proč tito fanoušci vyvolávají soubor, anebo proč křičí neuvažená hesla na zápasech a kdekoliv jinde? Mají k tomu své důvody? Posedlost? Touha skandovat? Bojovat za svůj tým i za cenu sebeoškozování? Já si myslím, že je to hlavně o partě. Proč si taky neřík „Pojďme si zafandit“? Ale co když přijdem na zápas a někdo po nás hodí světlíci, anebo nějaký dělobuch? Tento problém je všeobecný a měla by ho řešit policie. Ona ho taky řeší, někdy neúspěšně, někdy úspěšně. Jak fanoušci odjíždějí, zůstávají po nich odřízená sedadla, rozkopané chodníky a někdy zranění lidé. Jedny z nejagresivnějších fanoušků spatříme kousek od nás. Hooligans Baník Ostrava přezdívání Ultra Baník. Hodně lidí si myslí, i ty, co znám, když půjdou fandit, a třeba i rozbití tribuny, nebudou stíhání policií, ale opak je pravdou. Řada lidí už byla odsouzena za výtržnosti na hřištích i mimo ně. Měli bychom hráče „majitele hřišť“ i zmíněnou policii respektovat, a pokud jdeme fandit, klidně fandit pořádně, ale bez výtržnosti, nebo se může stát, že už tyto fanoušky nikdo na zápasy nepustí a k tomu zaplatí způsobené škody. Kouce je drahá a každý nemá tolík peněz na to, aby ji zaplatil, a tak si zkrátí např. měsíční pobyt ve vězení. Podle mého názoru jsou nejklidnější fanoušci hokeje, protože ti fotbaloví jsou většinou agresivní. Myslím si však, že bez fanoušků a „hooligans“ není sport sportem. Umíte si to představit zápasy bez křiku, anebo bez skandování? Já osobně ne, a proto říkám, že každý „proč“ má i své „proti“. Vždycky se někdo najde, komu se tito lidé nelibí, ale ke sportu povzbuzování patří...

Patrik Štross, IX. třída

HUDBA

Přemýšleli jste někdy nad tím, co pro vás znamená hudba?

Asi všichni víme, že právě hudba je pro dospívající lidi velice důležitá. Dnes si můžeme vybrat z mnoha hudebních stylů, kapel, zpěváků a zpěvaček. To je podle mě dobré. Nedávno jsem díky jedné dívce poznala zcela jinou hudbu, než jsem dosud znala. Tento styl se jmenuje Vizual Kei.

Kdyby se to dalo shrnout do dvou slov, dal by se tento styl nazvat „japonský metal“. Je to skutečně velice zajímavá hudba už v tom, že V-K kapely zpívají v japonštině. Znělo mi to jako bych poslouchala hudbu z jiného světa. Nejdříve se mi to, že zpívají japonsky, zdálo dost legrační. Ale později se mi tento styl začal velice líbit. Hlavně kapela The Gazette. Všichni jistě máme svůj vlastní styl, vkus na hudbu. Můj vokus hlavně ovlivnil mi rodiče. Taťka poslouchal a ještě poslouchá kapelu AC/DC, která se mi kvůli němu začala líbit. V první třídě jsem zase poslouchala The Beatles nebo Jana Bon Jovihs, který se líbil mé mamce. Poté můj hudební vokus prošel několika změnami. V šesté třídě jsem poslouchala styl R'n'B. O rok jsem poznala kapelu My Chemical Romance, která hodně ovlivnila můj život. Jejich hudbu, texty miluji dodnes.

Omezují média naši osobní svobodu?

Odpověď je jednoznačná. Ano. Média jsou všude kolem nás ve formě novin, časopisů, televize, rozhlasu, internetu, a tak je jasné, že ovlivňují i náš život. Je pravda, že my, obyčejní lidé, se v novinách neobjevujeme. Ale mnoho z nás by toužilo se stát mediální osobností. Zapomínají hlavně na to, že budou neustále omezováni, protože je bude někdo sledovat a fotografovat v intimních chvílích. Na druhou stranu můžeme média pochválit, že přinášejí zajímavosti. Je však řada médií, které se starají o „drby“ ve společnosti. Nejhorské je v médiích to, že v poslední době se začalo opět mluvit o anorexi a bulimii. Mladým dívкам v časopise říkají, jak se oblékat, malovat, ale hlavně to, jakou mají mit postavu. Přečtu si, že ideální jsou míry 90-60-90, a tak chtějí i vypadat. Místo toho, aby se začaly hýbat, přestanou jíst. Následkem podvýživy je návštěva v nemocnici, v horším případě smrt. Dalším ofiškem je, že na otázkou dívek „Mám malá prsa, co s tim mám dělat?“ redaktori napiší, že to nevadí, až vyrostou, mohou jít na plastickou operaci. A vše se vyfey! Myslím si, že by dívky mnohem více povzbudilo, kdyby napsali, že to nevadí. Má sice malá prsa, ale má krásné oči. Média ovlivňují i myšlení dospělých lidí. Někteří čtenáři s „vymýtnými“ mozkami řeší jen životy celebrit s jejich trapasami na titulních stranách. Každý by si na danou celebritu měl udělat vlastní názor a ne, že mu názor noviny „feknou“ a oni si budou myslet jen to, co se napiše. Není divu, že pod těhou zprávou z osobního života mnozí slavní končí v drogách, alkoholu a léčebnách. Tak bychom se měli zamyslet, k čemu nám média jsou. Samozřejmě, mají i pozitivní roli, informují o situaci v zahraničí, o katastrofách. Ale opravdu bychom se neměli zajímat o to, že se Agáta Hanychová se Sámerem Issou neustále rozcházejí a za pár dní jsou zase spolu, nebo že Leoš Mareš údajně podvádí svou ženu. Podle mého názoru by se měl bulvární tisk zrušit a měly by zůstat jen „inteligentní“ noviny a časopisy. Domnívám se, že do bulváru patří i televizní vysílání. Tvoří však tu pozitivnější složku bulváru, samozřejmě si poslechneme zprávy o celebritách, ale přinášejí denně také desítky užitečných a někdy i důležitých zpráv. Myslím si, že by lidé měli více přemýšlet o vlivu médií a zda je osobně neovlivňují negativně.

Monika Pomklová, IX. třída

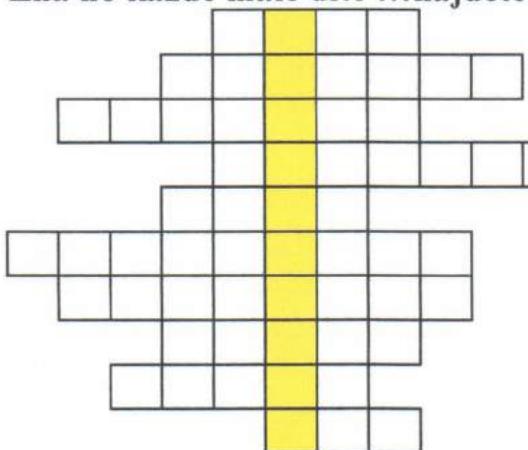
V současné době posloucháme vice stylů. Nejvíce asi styl Emotive hardcore – kapely Escape The Fate, Aiden a mnoho dalších. Stále jsem věrná punku a rocku, které zastupují už zmíněný My Chemical Romance nebo The Used. No a v neposlední řadě to je styl metal a gothic-metal a např. Evanescence, Within Temptation, Nightwish.... Hudba má i své stinné stránky. Kvůli tomu, co posloucháte, se můžete stát terčem posměchu, nebo dokonce i šikany. Tohle se mi zdá zbytečné a dost nepříjemné. Copak není věc každého z nás, co posloucháme a jaký hudební směr vyznáváme? Myslím, že ano. Hudba je velice široký pojem. Nedá se napsat do jednoho článku, či na jednu stránku. Hudba je jedna z věcí, které zůstanou a budou se vyvijet, až tu my nebudeme. Alespoň doufám.

Ivana Křenková ml., IX.třída

ZÁBAVA

Zná ho každé malé dítě ...najdete v tajence

1) Pasou se na loukách
2) Kur domáci
3) Stará žena
4) Dopravní prostředek
5) Roční období
6) Nejkrásnější období roku
7) Parták Vochomůrký
8) Luštěnina
9) Závěr
10) Černý pták se žlutým nosem

Otec Moniky má pět dcer:
Lelu – Lalu – Lulu -Lolu - ????
Jak se jmenuje pátá dcera?
Popřemýšlej ! Lilu?
Špatně !

Samozřejmě že Monika. Prostě
si ještě jednou přečti otázku .

-sk-

Ahoooj;-) pokračujeme s naší soutěží!!!

Myslím, že vám došlo, že se nikdo z žáků na fotografii nepozná! A tak vám napovím, že na fotografii je někdo ze školy. Vy napište na papír jméno učitele, který je označený a my pak vylosujeme výherce a ten také dostane malou odměnu. ;-)

Termín do 15. června!

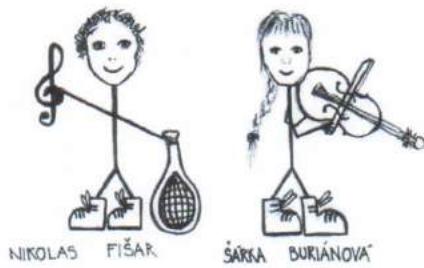
-sk-

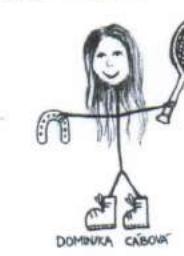
VÝVOJOVÉ STUPNĚ UŽIVATELE WINDOWS

① Nedůvěra	② Napětí	③ Užas
④ Nadšení	⑤ Vrchol blaha	⑥ Vystřízlivění
⑦ Úlek	⑧ Hrůza	⑨ Zuřivost
⑩ Frustrace	⑪ Konečný stupeň	

-sk-, -ak-

BUDE BUDE BUDE BUDE
BUDE BUDE BUDE
BUDE BUDE
BUDE
JE
BYLO
BYLO BYLO BYLO
BYLO BYLO BYLO BYLO

-sk-

POD LAVICÍ, časopis žáků ZŠ Valašská Bystřice, ročník 1, číslo 3. Žákovská redakce: I. Křenková ml. (ik), J. Hatlapatková (jh), A. Králová (ak), Š. Burianová (šb), S. Křenková (sk), N. Juřicová (nj), B. Vráblová (bv), N. Polášková (np), K. Fojtíková (kf), D. Cábová (dc), M. Ondráš (mo), N. Fišar (nf), J. Stodůlka (js), A. Škrobáková (aš). Šéfredaktorka a jazyková korektura Mgr. Miluše Stuchlíková, technická redaktorka Mgr. H. Korduliaková. Technická spolupráce O. Fuchs. Výtvarná spolupráce V. Křenková. Adresa redakce: učebna PC – ZŠ.